

Vårbränning

Hur gör jag?

- Det är komplicerat att bränna och säkerheten är mycket viktig. Ta därför hjälp om du är osäker på hur man bränner. Det finns entreprenörer som har utbildning för att bränna som du kan anlita.
- Bränn området på våren när förnan har torkat upp men marken under fortfarande är fuktig. På så vis är det bara förnan som brinner upp. För att få ett bra resultat ska det brinna ordentligt så att all förna och det mesta av mossan brinner upp. Vid bränning av marker med en frodig gräsväxt är det extra viktigt att bränningen blir hård eftersom det gynnar örterna på gräsens bekostnad. Magra och örtrika marker behöver inte brännas varje år, i synnerhet inte om det har varit en torr sommar året innan.
- Bränning kan också användas för att skapa lämpliga boplatser för marklevande bin och andra insekter i torra och sydliga slänter. Då är det extra viktigt att det blir hård bränning så att all förna och mossor bränns bort och mineraljorden blottas.
- Ha alltid med dig vatten och vattna längs områdets yttergräns innan du börjar bränna. Ta med dig så många personer som möjligt för att hjälpa till vid bränningen. Bränn aldrig i för hård vind. Du vill inte att elden ska sprida sig utanför området.
- Bränn mot vinden. Det betyder att du först bränner av den kant som ligger längst bort i vindens riktning. Här är det viktigt att ta det lugnt, vara extra noggrann och ha mycket vatten så att elden inte sprider sig med vinden ut ur området. Sedan lägger du en ny eldlinje några meter längre in i området. Elden sprider sig då med vinden dessa meter fram till den redan brända linjen. Lagg sedan nästa linje ytterligare några meter längre in och fortsätt så tills hela ytan är bränd.

Vilka arter hittar jag här?

Redan näringsfattiga och blomrika gräsmarker behöver skötas för att behålla sin blomrikedom. Det är viktigt att skötseln är av en sort som gör att marken behåller sin näringsfattiga och blomrika karaktär. Den bästa skötseln är att slått. Du kan även variera skötseln med att emellanåt bränna marken på våren. Detta kan man göra på stora och små ytor. Bränning är även en bra metod för de ytor som av olika anledningar inte går att slått.

Näringsfattiga gräsmarker kan ge plats åt flera olika blommande örter under hela växtsäsongen. De är viktiga pollen- och nektarkällor för många småkryp. Exempel på särskilt viktiga växter är vadd, klint, fibblor, blåklockor och ärtväxter.

En del vilda bin samlar pollen från många olika växter. Men många är specialister och samlar bara pollen från en eller ett par närbesläktade växtarter. Guldsandbiet samlar till exempel bara pollen från vaddväxter. Om det inte finns vadd så måste bina flytta till andra platser för att hitta mat. Hallonsandbi, blåklocksbi, och äpplesandbi har alla namn som anspelar på deras favoritväxter. Denna specialisering gör att de är effektiva när de hittar sin näringsväxt. Men de är också känsliga och sårbara när landskapet förändras och favoritväxterna försvinner.

Där vårbränning sker kan stora kolonier av marklevande bin som till exempel sandbin, smalbin, solbin och andra insekter etableras på hårt brända fläckar där mineraljorden blottats. Det är viktigt att lämpliga boplatser finns i nära anslutning till blommor som producerar nektar och pollen. Det går även att skapa dessa blottor genom att skrapa bort förna, se receptet för Skrapa fram bar sand.

Se alltid till att du har tillgång till vatten, både före, under och efter bränningen. Här har bränningspersonalen fyllt upp en portabel bassäng.

Direkt efter en bränning är marken svart och sotig. Men grönskan kommer snabbt. Bilden är tagen två veckor efter en bränning.